

Lelki igény

Lapjuk hasábjain szeretnék üzenetet küldeni néhány embertársamnak. Először is azoknak, akik **Eörsi Istvánt** bírálják lépten-nyomon az írásai miatt. (Gondolok itt elsősorban a Népszabadságban május 2-án megjelent A fasiszmus mint lelki igény című cikkére.)

Ne bántsátok őt, inkább sajnáljátok. Valami miatt (az okát nem ismerem) inkább sajnálatra méltó és szájalmas ember. Annyit emlegeti a lelki igényeket, hogy az már szinte szívszorító. Az ő lelkének valószínűleg egy kis szeretetre lenne igénye, de mindhiába. (Egyébként ugyanez a véleményem *Kende Péterről* is.)

A második üzenetem rövidebb lesz (hiszen ha az egész újság a rendelkezésemre állna, akkor sem tudnám kifejezni, amit érzek), és *Orbán Viktor*nak szól: Köszönjük, miniszterelnök úr! És: Hajrá, Magyarország!

Ui.: Furcsa, de nem érzem magam fasisztának, pedig ott voltam az összes Fidesz-gyűlésen és mindenhol lelkesen Viktoroztam. És ezt fogom tenni a jövőben is, még ha lemaoistáznak is érte!

Mészáros Anita, Budapest

